

21 ΙΑΝ. 2011

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

ΕΠΕΙΓΟΝ

Αθήνα, 19.01.2011

**ΤΜΗΜΑ: ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ,
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ**

Αρ. Πρωτ.: 146652

Σχετ:

ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ταχ. Δ/ση : Αριστοτέλους 17
Τ.Κ. : 101 87 Αθήνα
Τηλέφωνο : 2105230110, 2105237254
Fax : 2105237254
E-mail : tke@yyka.gov.gr

Δ/ση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε ερώτηση Βουλευτή

Απαντώντας στην με αρ. 6445/19-11-10 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Κ. Γείτονα, σχετικά με τα φάρμακα υψηλού κόστους, σας γνωρίζουμε ότι οι θέσεις του Υπουργείου μας έχουν αναπτυχθεί στη Βουλή των Ελλήνων, την Τρίτη, 07-12-2010, κατά τη διάρκεια συζήτησης της με αρ. 5902/04-11-2010 ερώτησης, πρακτικά της οποίας επισυνάπτονται για ενημέρωσή σας.

Συνημμένα : φύλλα (9), πρακτικά της με
αρ. 5902/04-11-2010 ερώτησης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

Βουλευτή κ. Κ. Γείτονα

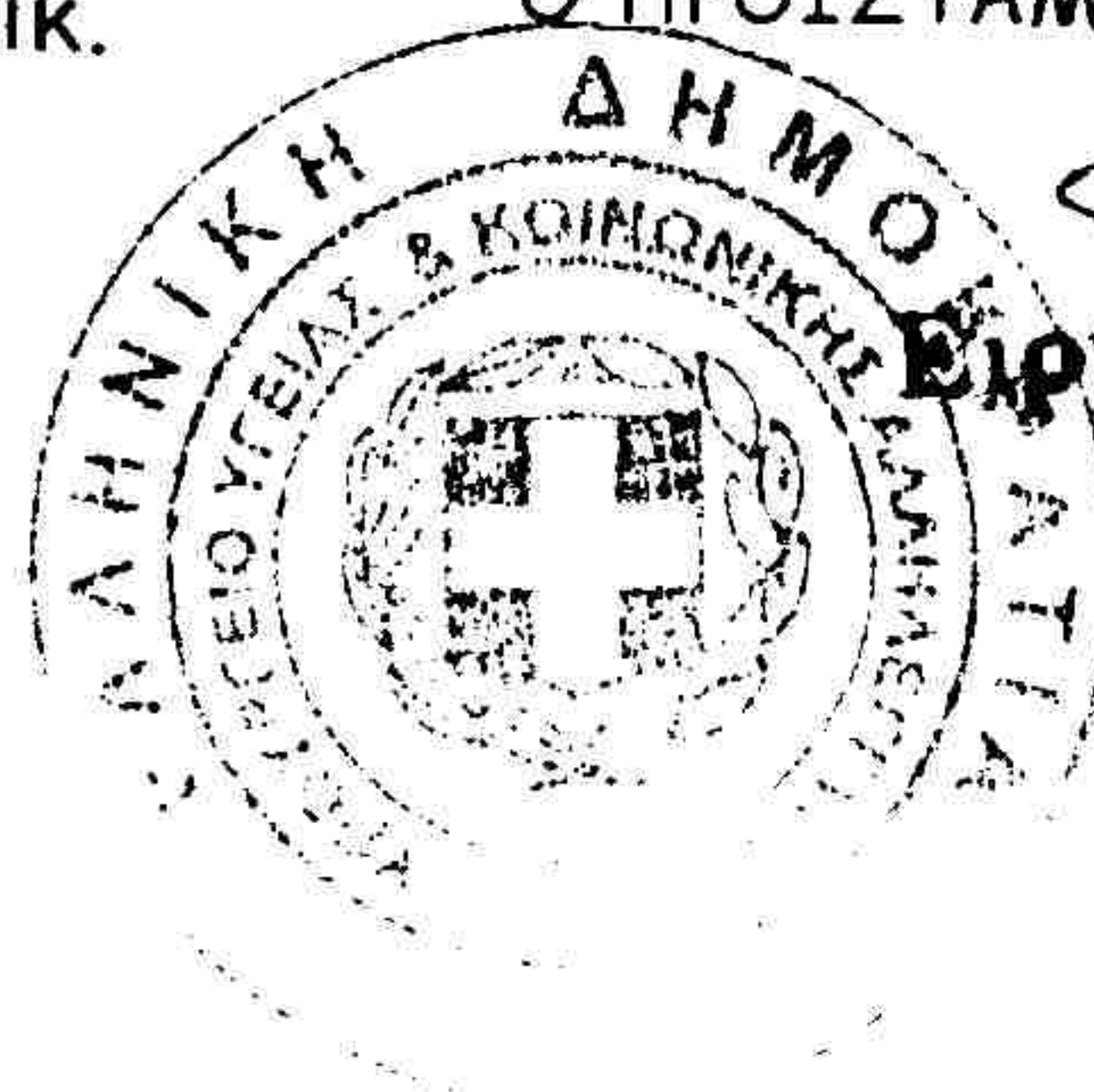
Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ:

1. Γρ.Υπουργού
2. Γρ.Υφυπουργού
3. Τμήμα Κοιν. Ελέγχου Νομοθ. Συντ. & Κωδικ.

Μ. ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Πετρή Πέτσι

7/12/2010

Θα συζητηθεί τώρα η τελευταία ερώτηση του δεύτερου κύκλου. Είναι η με αριθμό 5902/4-11-2010 ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αλλαγή του τρόπου χορήγησης φαρμάκου σκευασμάτων υψηλού κόστους.

Στον ερωτώντα Βουλευτή, κ. Λεβέντη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης.

Κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η ερώτηση αυτή υποβλήθηκε από τους Βουλευτές της Δημοκρατικής Αριστερά τον Ιούνιο του 2010 προς τα Υπουργεία Εργασίας και Υγείας. Το Υπουργείο Εργασίας απάντησε, το δικό σας απαξιεί. Σήμερα επανερχόμαστε, γιατί υποβάλαμε ξανά αυτήν την ερώτηση πριν από ένα μήνα, αλλά και πάλι δεν μας απαντήσατε.

(TS)

(IPE)

Και βλέπω ότι οι ερωτήσεις με τις οποίες και σήμερα απασχολούμαστε στην Ολομέλεια της Βουλής αφορούν κατ' εξοχήν ολιγορρία του Υπουργείου Υγείας.

Δεν απαντάτε, κύριε Υπουργέ, και αυτό είναι σοβαρό θέμα που συνεχίζεται και από την προηγούμενη ηγεσία και από την τωρινή. Εγώ μάλιστα βρέθηκα σε δίλημμα, γιατί είναι τέσσερις-πέντε ερωτήσεις που αφορούν το Υπουργείο σας και δεν έχουν δοθεί απαντήσεις.

Για το συγκεκριμένο θέμα, μπήκαν ογδόντα εννέα φαρμακευτικά σκευάσματα υψηλού κόστους σε μια ειδική λίστα. Αυτά τα ιδιοσκευάσματα, αυτά τα φάρμακα, χρησιμοποιούνται σε βαριές παθήσεις όπως είναι ο καρκίνος, η σκλήρυνση κατά πλάκας, οι καρδιοπάθειες, οι βαριές ρευματοπάθειες κ.λπ. Αυτά τα φάρμακα θα πρέπει οι ασθενείς να τα προμηθεύονται από τα νοσοκομεία και αν δεν υπάρχει η δυνατότητα, τότε θα πρέπει να γράφονται, να πηγαίνουν στο φαρμακείο και αν μπορούν, να τα βρουν.

Ποιο είναι το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ; Είναι ένας άρρωστος, ο οποίος έχει παραδείγματος χάρη έναν όγκο εγκεφάλου -και εδώ υπάρχουν δύο φάρμακα, το Ταοντάλ και το Σατοστάτιν που έχουν σχέση με όγκους εγκεφάλου- και βρίσκεται σε ένα νησί των Κυκλάδων. Από πού θα πάρει το φάρμακο; Θα πρέπει να πάει στο νοσοκομείο, στη Σύρο για παράδειγμα. Ή κάποιος που είναι σε μία ακριτική περιοχή, θα πρέπει να πάει στο κέντρο όπου είναι το νοσοκομείο. Καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι τρομερή ταλαιπωρία. Και αφού πάει και ταλαιπωρηθεί, τότε θα μπει μία σφραγίδα κατά πάσα πιθανότητα, γιατί δεν θα το έχει το νοσοκομείο.

Ξέρετε κατ' αρχήν, κύριε Υπουργέ, τι γίνεται στα φαρμακεία των νοσοκομείων, τι τεράστιες ελλείψεις υπάρχουν σε φαρμακοποιούς και πόσο δύσκολα εξυπηρετούνται οι

άρρωστοι των νοσοκομείων; Όταν άθρoιστούν, όταν τρέξουν και τόσες άλλες χιλιάδες άρρωστοι στα φαρμακεία, το αδιαχώρητο θα γίνει ακόμα μεγαλύτερο. Επομένως, εδώ έχουμε μία φοβερή ταλαιπωρία για αρρώστους που έχουν βαριές, βαρύτατες παθήσεις, οι οποίοι δύσκολα μπορούν να μετακινηθούν και οι οποίοι υποχρεώνονται να υποβάλλονται σε μια οδύσσεια για να εξασφαλίσουν ένα φάρμακο, το οποίο είναι όχι απλώς βοηθητικό, αλλά ζωτικό για την ίδια τη ζωή τους.

Γι' αυτό θα θέλαμε να έχουμε την απάντησή σας και να δούμε πώς θα λυθεί αυτό το πρόβλημα, γιατί οπωσδήποτε είναι κάτι που θα έχει συνέπειες για τους ίδιους τους αρρώστους. Να λάβετε υπόψη ότι και οι φαρμακόποιοι επίσης αντιδρούν στο να προμηθεύουν αυτά τα φάρμακα με τις συνθήκες και τις προϋποθέσεις που θέτετε εσείς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ τον κ. Λεβέντη.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης):

Κύριε συνάδελφε, αποδέχομαι αυτό που είπατε, ότι δεν απαντήθηκαν οι ερωτήσεις και υποχρεωθήκαμε, όπως επιβάλλει ο Κανονισμός της Βουλής, να γίνει επίκαιρη ερώτηση.

Όντως θέσατε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Εδώ βλέπω ημερομηνία 3 Δεκεμβρίου για την πρώτη ερώτηση, που ετέθη από τον Ιούνιο του 2010 και φθάσαμε σήμερα να υποχρεωθούμε εκ του Κανονισμού να σας πούμε το αυτονόητο, δηλαδή ότι επιλύθηκε αυτό το πρόβλημα. Είχε γίνει μια προσπάθεια για τη χορήγηση των φαρμάκων αυτών,

γιατί είχαμε ξεφύγει πάρα πολύ. Υπήρξε μία κατασπατάληση πόρων και ξέρετε πολύ καλά ότι όλες αυτές οι κατηγορίες των φαρμάκων που αναφέρατε προηγουμένως, κοστίζουν πάρα πολύ. Δημιουργήθηκε μία ασυδοσία στη συγγραφή αυτών των φαρμάκων, μια υπερσυνταγογράφηση, η οποία είχε δημιουργήσει προβλήματα.

Έτσι, λοιπόν, τον Απρίλιο του 2010 αποφασίστηκε όλα αυτά τα φάρμακα να τα χορηγούν μόνο τα φαρμακεία των νοσοκομείων, κάτι που απεδείχθη ότι δεν ήταν σωστό, διότι επιβάρυνε τα νοσοκομεία και τα φαρμακεία αδυνατούσαν να ανταποκριθούν στην υποχρέωσή τους να προμηθεύουν τα φάρμακα και μέσα στο νοσοκομείο, αλλά και στους άπορους, στους οποίους έτσι και αλλιώς από εκεί χορηγούνται τα φάρμακα.

Έτσι, λοιπόν, τον Αύγουστο αλλάζει αυτή η διάταξη. Και τι γίνεται εκεί; Δίνεται η δυνατότητα και στα φαρμακεία να χορηγούν χωρίς να υπάρχει επιπλέον κέρδος, όπως ακριβώς κοστίζουν και στο νοσοκομείο και έτσι γίνεται απρόσκοπτα η χορήγηση των φαρμάκων σε όλους αυτούς τους ασθενείς, που όντως είναι μία ομάδα ασθενών ταλαιπωρων. Είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν χρόνια νοσήματα με πολύ σοβαρές επιπλοκές, με πολύ σοβαρά προβλήματα κινητικότητας, νοητικής λειτουργίας και όποιας άλλης επιβάρυνσης επιφέρουν αυτές οι χρόνιες παθήσεις. Έτσι έχει επιλυθεί το ζήτημα αυτό και μπορούν να τα προμηθεύονται και από το φαρμακείο της γειτονιάς τους.

Θέλω να σας πω επίσης ότι υπήρξε όντως μια αντίδραση από τα συνδικαλιστικά όργανα των φαρμακοποιών, όμως σας βεβαιώνω ότι αυτό το χρονικό διάστημα γίνεται απρόσκοπτα η χορήγηση των φαρμάκων και σε μερικές περιπτώσεις που είχαν

παρατηρηθεί ελλείψεις ή τεχνητές ελλείψεις, «δεν το έχω το φάρμακο» κ.λπ., έγιναν οι σχετικές παρεμβάσεις μας και δεν μας έχει αναφερθεί -τουλάχιστον ιδιαιτέρως- κάποιο πρόβλημα σε μεγάλο ποσοστό, ώστε να δημιουργείται ζήτημα στην παροχή αυτών των φαρμάκων από τα φαρμακεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι που παραδεχθήκατε και εσείς τ' αυτόνόητα, αυτά που θα έπρεπε βέβαια να τα έχετε σκεφθεί πριν βγάλετε αυτήν την απόφαση. Χαίρομαι επίσης γι' αυτό που άκουσα σήμερα, δηλαδή ότι από τον Αύγουστο έχει δρομολογηθεί αυτή ή διαδικασία.

Το ερώτημα είναι το εξής: Αφού από τον Αύγουστο είναι η απόφαση, εμείς το Νοέμβριο κάνουμε την ερώτηση, γιατί δεν μας απαντάτε, κύριε Υπουργέ; Γιατί πρέπει να υπάρχει όλη αυτή η ταλαιπωρία και για εσάς και για εμάς και προπάντος για τους αρρώστους;

Έχω, όμως, την εντύπωση, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχουν ακόμα δυσκολίες όσον αφορά τους φαρμακοποιούς, γιατί δεν ξέρω ποιες ακριβώς προϋποθέσεις έχετε βάλει για να τα χορηγούν οι φαρμακοποιοί τα φάρμακα αυτά. Σε καμία περίπτωση εμείς δεν είμαστε υπέρ της σπατάλης. Οποσδήποτε υπάρχει και υπερσυνταγογράφηση, υπάρχουν και διαπλοκές λογής-λογής, έχουμε δαπανήσει ποσά τα οποία δεν χρειαζόταν. Στον τόπο μας -

το έχουμε πει και άλλες φορές εδώ μέσα- γίνεται μία κατάχρηση φαρμάκων.

Χρησιμοποιούμε δύο και τρεις φορές κατά κεφαλήν περισσότερα φάρμακα απ' ό,τι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος και αυτό δεν είναι και για καλό, διότι πολλές φορές έχει επιπτώσεις οδοντηρές και για τους αρρώστους. Ας αφήσουμε και το οικονομικό κόστος που δεν είναι μικρό.

Εγώ θα ήθελα, όμως, με αυτήν την ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, να επισημάνω και κάτι άλλο. Βλέπω ότι έχει πάρει το θέμα των φαρμάκων στα χέρια του το Υπουργείο Εργασίας, ενώ τα φάρμακα είναι όπως και να το κάνουμε αυτά που χρειάζονται για την αντιμετώπιση των ασθενειών. Είναι κατ' εξοχήν υπόθεση του Υπουργείου Υγείας. Και ψηφίσαμε και ένα νόμο τώρα τελευταία, που ήρθε από το Υπουργείο Εργασίας και όπου δεν εμφανίστηκε καν το Υπουργείο Υγείας να πει την άποψή του. Το είπαμε και το επισημάνσαμε και εμείς και οι πάντες εδώ μέσα.

Δεν ξέρω αυτό τι σημαίνει. Σημαίνει ότι πια έχουμε πάει στην εμπορευματοποίηση και αυτό που μετράει είναι μόνο το οικονομικό μέρος των πραγμάτων, ενώ στην υγεία το πρώτο που θα πρέπει να μας απασχολεί είναι η ανθρώπινη υγεία, η ανθρώπινη ζωή. Αυτή η εμπορευματοποίηση νομίζω ότι δεν είναι ό,τι το καλύτερο. Δεν λέω ότι δεν θα πρέπει να ασχοληθεί και το Υπουργείο Εργασίας και οι πάντες, αλλά κατ' εξοχήν είναι υπόθεση του Υπουργείου Υγείας, γιατί αυτό είναι σε θέση να ξέρει και οι αρμόδιοι Υπουργοί, αλλά και τα όργανα τα οποία εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας.

Και αυτό δεν γίνεται. Το Υπουργείο Υγείας νομίζω ότι έχει υποχωρήσει. Δεν ξέρω εάν είναι ηθελημένο ή αθέλητο αυτό -φαντάζομαι ότι του έχει επιβληθεί από άλλους μηχανισμούς. Και επειδή εδώ πάνε και έρχονται τρόϊκες, διεθνή νομισματικά ταμεία, κόβονται 2,5 δισεκατομμύρια για την υγεία στον επόμενο προϋπολογισμό, φοβάμαι ότι εδώ άλλοι μηχανισμοί λειτουργούν, που θα είναι τελικά εις βάρος της υγείας των Ελλήνων ασθενών, κάτι που θα είναι απαράδεκτο από κάθε άποψη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Αθανάσιο Λεβέντη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης):

Κυρία Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Λεβέντη γιατί έτυχε να απαντήσω σε τρεις ερωτήσεις μέχρι σήμερα και πάντοτε πέρα από την ερώτηση που καταθέτει και ζητά την επίλυση ή τη θέση του Υπουργείου, έχει να καταθέσει και μια πρόταση θετική.

Θέλω να σας πω, κύριε συνάδελφε, ότι γι' αυτό το πρόβλημα που λέτε, όλοι όσοι δουλεύαμε στο χώρο της υγείας λέγαμε ότι πάντοτε υπάρχει ένας παραλογισμός, τρία, τέσσερα, πέντε Υπουργεία να εμπλέκονται στη αγορά των φαρμάκων, στην προμήθεια δηλαδή φαρμακευτικών σκευασμάτων, αναλώσιμων υλικών, το Υπουργείο Εργασίας, γιατί έχει τα ασφαλιστικά ταμεία, το Υπουργείο Εμπορίου, Ανάπτυξης, γιατί ακριβώς έχει

τη διαδικασία των διαγωνισμών, το Υπουργείο Υγείας, γιατί εμπλέκεται έτσι και αλλιώς, αφού είναι ο δέκτης που χρησιμοποιεί κατά κύριο λόγο τα φάρμακα.

Ίσως έχουν ωριμάσει τα πράγματα. Στο νέο νομοσχέδιο που καταθέτουμε μεταφέρεται όλη η υπόθεση «φάρμακο», θέλοντας να δώσουμε σε αυτόν τον τίτλο, ό,τι έχει σχέση με τη διαδικασία προμηθειών και με την πληρωμή μέσα από αυτό το σύστημα, στο Υπουργείο Υγείας.

(ML)

(1TS)

Είναι κάτι που θα συζητήσουμε στη Βουλή πολύ σύντομα και εκεί πράγματι όλες οι προτάσεις που κάνατε θα δείτε ότι σε πολύ μεγάλο βαθμό γίνονται πραγματικότητα και θέλουμε αυτή η υπόθεση να γίνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να έχουμε τη δυνατότητα ένα Υπουργείο που καταναλώνει αυτό, να μπορεί να έχει το λόγο να προμηθεύεται αυτά τα προϊόντα. Έτσι θα επιλυθεί το ζήτημα.

Μάλιστα δε, όπως είπα και προηγούμενα, με τη μεταφορά όλων των υπηρεσιών υγείας στο Υπουργείο Υγείας, καταλαβαίνετε ότι αυτό καθιστά ακόμη μεγαλύτερη την αναγκαιότητα να έχει αυτή την ευθύνη το Υπουργείο Υγείας.

Θέλω να σας πω ότι για τα προβλήματα που είπατε, για το πως δηλαδή προμηθεύονται οι χρόνια ασθενείς αυτά τα φάρμακα από τα φαρμακεία, δεν υπάρχει κάποιο κώλυμα ή κάτι ιδιαίτερο. Γράφεται η συνταγή από τον θεράποντα ιατρό και το προμηθεύεται από το φαρμακείο του. Θέλω μόνο να σημειώσω ότι η σκέψη να μεταφερθεί στα φαρμακεία των νοσοκομείων είχε γίνει για τη μία περίοδο στο πρώτο τρίμηνο, τετράμηνο του 2010 υπήρξε μία απροθυμία των προμηθευτών να χορηγούν φάρμακα, γιατί ακριβώς και ο ΟΠΑΔ είχε πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα να πληρώσει τα φαρμακεία και υπήρξε αυτή η άρνηση από τα φαρμακεία να αναλάβουν και αυτή την ευθύνη. Τότε, λοιπόν, έγινε η σκέψη, για να μη μείνουν οι ασθενείς χωρίς αυτά τα απαραίτητα φάρμακα, να τα αναλάβει το νοσοκομείο. Όμως αυτό δημιουργούσε πράγματι προβλήματα και πολύ σύντομα σε τρεις, τέσσερις μήνες, μετά από την εμπειρία που αποκτήθηκε, αλλάξαμε το θεσμικό καθεστώς και σήμερα χορηγούνται και από το φαρμακείο της γειτονιάς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.